

τά, διότι εἶνε ἀπειράριθμα, καὶ φέρομεν ἐν ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὅποιον μόνον του δύναται νὰ ἐμποιήσῃ φόβον καὶ τρόμον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἀπέχη τοῦ λοιποῦ τοῦ καταράτου ψεύδους.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κηρύγματος τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες, καὶ ἡγαπῶντο ἀναμεταξύ των πολλὸν περισσότερον παρ' ὅτι ἀγαπῶνται τὴν ἡμέτερον οἱ χριστιανοί, διότι αἱ κοινὰ συμφοραὶ, καὶ οἱ κοινὸι διωγμοὶ τοὺς κατέσταινον ὡς μίαν οἰκογένειαν, εἶχον καὶ τὰ ὑπάρχοντά των κοινά, διότι ὅστις προσήρχετο εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐπώλει ὅ,τι εἶχε, καὶ τὸ ἔφερε, καὶ τὸ κατέθετε παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων. Τὴν ἐποχὴν λοιπὸν ἐκείνην ἀνθρώπος τις ὀνόματι Ἀνανίας εἶχεν ἀγρόν, τὸν ὅποιον συμφωνήσας μετὰ τῆς γυναίκος του Σαπφείρης ἐπώλησε καὶ ἔφερε μέρος τῆς ἀξίας του πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, λέγων ὅτι μόνον τόσον ἔλαβεν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἀγροῦ. Ὁ Πέτρος ὁμοῦ γνωρίζων ὅτι ἐψεύδετο, τῷ λέγει: Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἐψεύσθης εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον; ὁ ἀγρὸς, καὶ ἡ τιμὴ του ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, διατί ἠθέλησας νὰ ψευσθῇς καὶ νὰ χωρίσῃς δι' ἑαυτὸν ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ ἀγροῦ σου; Ἄν τὸ ἐκράτεις δὲν ἦτον εἰς σέ; καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπώλησας δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου; διατί ἔβαλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ καρδίᾳ σου; δὲν εἶπας ψεῦδος εἰς ἀνθρώπους ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀφ' οὗ ἤκουσε τοῦτο ἔπεσεν ἀμέσως καὶ ἀπέθανε. Μετὰ τρεῖς ὥρας δὲ ἐλθοῦσα ἡ Σαπφείρα, καὶ μὴ γνωρίζουσα τὰ διατρέξαντα ἐβδαιώσε καὶ ἐκείνη ὅτι τόσον ἐπώλησαν τὸν ἀγρόν, τότε ὁ Πέτρος τῇ εἶπε! διατί ἐσυμφωνήσας μετὰ τοῦ ἀνδρός σου νὰ ἐξαπατήσῃτε τὸν Κύριον; ἰδοὺ οἱ θάψαντες τὸν ἄνδρα σου, τώρα θὰ ἐκθάλῃσι καὶ σέ. Καὶ παρευθὺς πεσοῦσα ἐξέπνευσε. (Πράξ. τῶν ἀποστόλων κεφ. Ε', 1 κλπ.)

Ἀλλὰ διατί, θὰ εἰπώσι τινες, τότε ὁ Θεὸς ἐτιμώρει τόσον τοὺς ψεύστας, καὶ τὴν σήμερον τοὺς ἀφίνει ἀτιμωρήτους; Διότι ὑπάρχει ἄλλη ζωὴ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ γείνη ἀνταπόδοσις τῶν πράξεων ἐκάστου, ἔπειτα ποῖος μᾶς βεβαιώνει ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον δὲν παιδεύει ὁ Θεὸς τοὺς ψεύστας; μία φθορὰ τῶν ὑπαρχόντων, μία ἀνίατος ἀσθένεια, ἀλλεπάλληλοι ζημίαι, δὲν εἶνε ἴσως ἡ δικαία τιμωρία διὰ τὰ ψεύδη μας, καὶ τὴν λοιπὴν ἡμῶν κακίαν ἀλλ' ἡμεῖς, μὴ θέλοντες νὰ προσηλώσωμεν τὸν νοῦν ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, τὰ ἀποδίδομεν εἰς τὴν τύχην.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀδιαφορῶμεν διὰ τὰς προσκαίρους ζημίας ἢ δυστυχίας, καὶ ἂν ἀδιαφορῶμεν διὰ τὴν ὑπό-

ληψιν καὶ τὰς τιμὰς τοῦ κόσμου, τοῦλάχιστον διὰ τὸν φόβον τῆς αἰωνίου κολάσεως, διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκούσωμεν τὴν τρομερὰν φωνὴν τοῦ Κυρίου, λέγουσαν πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν φορικτὴν τῆς κρίσεως ἡμέραν: «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.» (Ματθ. κε', 41.) τοῦλάχιστον δι' αὐτὸ, ἃς προσπαθήσωμεν τὸ ἐφ' ἡμῶν νὰ μὴ ἐμπέσωμεν πλέον εἰς τὴν φορικτὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν, τὸ καταράτον ψεῦδος, τὸ ὅποιον θὰ μᾶς ζημιώσῃ πολὺ περισσότερον, παρ' ὅτι θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

ΥΠΟ ΜΑΡΙΑΣ Ν. ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ.

Ναὸς τοῦ Δαιβότου ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Εἶχον ἀποφασίσει νὰ ἐκδώσω διὰ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων βραχεῖαν περιγραφὴν τῆς Βαυαρίας, ἀγάλματος ὀρειχαλκίνου κολοσσιαίου, τὸ ὅποιον εὐρίσκεται εἰς τὸ Μόναχον καὶ παριστάνει γυναῖκα κρατοῦσαν στέφανον, ὅτε περιτῆλθεν εἰς χεῖράς μου φυλλάδιον περιέχον τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, καὶ μὲ ἔκαμε νὰ τὴν προτιμῶ ὡς μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν.

Ἐκ πρώτης ὀψεως κάνεις δὲν φαντάζεται τί πραγματικῶς εἶνε ἡ εἰκονογραφία αὕτη, θὰ θαυμάσῃ

δὲ οἱ μικροί μου ἀναγνώσται, ὅτι τὸ ὑπερμέγεθες τοῦτο ἄγαλμα εἶνε ναὸς μεγαλοπρεπῆς, ἐστολισμένος ἔσωθεν μὲ πολλὰς εἰκόνας καὶ ἀγάλματα θεῶν καὶ ἡρώων. Ἡ θύρα καὶ τὰ παράθυρα εἶνε ὀπισθεν εἰς τὴν ῥάχιν. Τὸ ὕψος τοῦ ναοῦ τούτου, ἦτοι ἀπὸ τὴν βάσιν μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς εἶνε 43 ποδῶν· ἡ δὲ ἐσωτερικὴ διάμετρος τῆς βάσεως 50 ποδῶν. Ἐξωτερικῶς εἶνε ωραιότατον καὶ ὡς φαίνεται ἐξωτερικῶς παριστᾷ ἄνδρα καθήμενον σταυροποδητί· λέγεται δὲ, ὅτι τὸ ἐξῆς περιστατικὸν ἔγεινεν αἰτία τοῦ λαμπροῦ καὶ περιέργου τούτου ναοῦ.

Ἀνθρωπὸς τις κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς θάνατον· ἡ δὲ θανατικὴ ποινὴ ὤρίσθη νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Νὰ δεθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ ξυλίνου ὑψώματος σταυροπόδι, νὰ ξυρισθῇ δὲ ἡ κεφαλὴ του καὶ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ὅστις εἰς τὴν Ἰαπωνίαν εἶνε πολὺ καυστικός. Αἱ ἀρχαὶ ἔπραξαν καθὼς εἶχεν ἀποφασίσαι τὸ δικαστήριον καὶ ἐξέθηκαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἡλιον· ἀλλὰ μόλις ἐξετέθη, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! μυριάδες μυριάδων κοχλιῶν (σαλιγγαρίων) ἐκάλυψαν τὴν κεφαλὴν του καὶ τὴν ἐπροφύλαξαν ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ἐπειδὴ δὲν ἐθανατώθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τὸ δικαστήριον διέταξε νὰ βληθῇ πῦρ εἰς τὸ ξύλινον ὑψωμα ἐπὶ τοῦ ὁποῖο ἐκάθητο καὶ νὰ καῇ· μόλις ὅμως ἔδαλαν πῦρ καὶ ἀμέσως ἐφύτρωσαν ἄπειροι λωτοὶ (Lotus Flowers) οἱ ὁποῖοι ἔσθρσαν τὸ πῦρ.

Ἀποτυχόντος καὶ τούτου τοῦ μέσου αἱ ἀρχαὶ μετεχειρίσθησαν διαφόρους τρόπους, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχίας, ὥστε ἡναγκάσθησαν ἀντὶ κακούργου νὰ τὸν θεωρήσωσιν ὡς ἅγιον καὶ πρὸς τιμὴν του νὰ κατασκευάσωσι ναὸν, παριatάνοντα αὐτὸν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε θέσιν, ὅτε κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

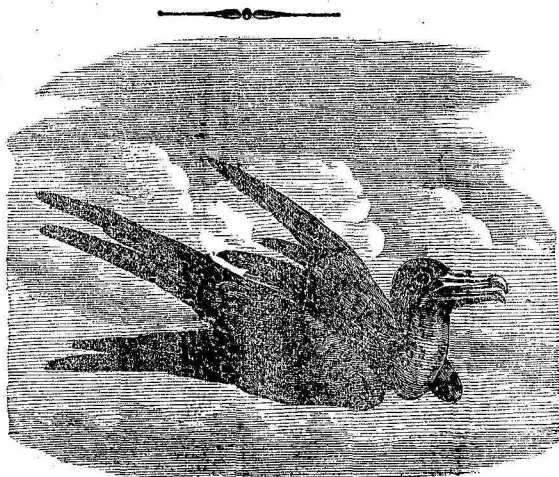
Ὁ περιγράφας τὸν ναὸν τοῦτον ἀμερικανὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ διηγεῖται, ὅτι ἐμέτρησε τὴν πρῶτην φάλαγγα τοῦ ἀντίχειρος καὶ εὗρεν, ὅτι ἦτο 34 δακτύλους παχεῖα· καὶ ὅτι 12 ἄνθρωποι ἡδύναντο νὰ καθίσωσιν ἐντὸς τῆς παλάμης τῆς χειρὸς του.

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς παριστάνονται οἱ κοχλῖαι, τὰ σαλιγγάρια, εἰς δὲ τὴν βάσιν τὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ ὕδατος τὸ ὁποῖον περιεῖχον ἔσθρσαν τὸ πῦρ.

Ἡ ἰδέα τοῦ ἀρχιτέκτονος ἦτον εὐφυῆς καὶ ἡ κατασκευὴ ωραία· ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἀφιερῶθῃ εἰς τὸν ὕψιστον, ἀφιερῶθῃ εἰς ἄνθρωπον κακούργον.

Οἱ Ἰάπωνες εἶνε πολὺ ἔξυμνοι ἄνθρωποι, ἀλλ' ἡ δεισιδαιμονία τυφλῶνει τὸν νοῦν καὶ κάμνει καὶ αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς νὰ φαίνωνται μωροί. Μόνῃ ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου δύναται νὰ κάμῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀληθῶς σοφοὺς καὶ ὅλοι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται

τῆς ἐφημερίδος τῶν παιδῶν πρέπει νὰ τὸ μελετῶσι καὶ νὰ τὸ ὑπακούωσι.

ΠΑΡΑΔΟΣΘΕΟΝ ΠΤΗΝΟΝ.

Ἐν ἐκ τῶν θαυμασίων τῆς φυσικῆς ἱστορίας εἶνε καὶ ἡ πτήσις τῶν πτηνῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς ὅλον τὸν βίον μας συνειθίσκαμεν τόσοσιν πολὺ εἰς τὴν θέαν τῶν πτηνῶν, ὥστε δέν μας κινεῖσι παντάπασιν εἰς θαυμασμὸν ὁσάκις βλέπομεν αὐτὰ νὰ πετῶσι. Πρέπει νὰ σπουδάσωμεν τὰς ωραίας ἰδιότητας τοῦ ὁργανισμοῦ διὰ τοῦ ὁποῖου τὰ πτηνὰ δύνανται καὶ ὑψώνονται ἀφ' ἐαυτῶν εἰς τὸν ἀέρα καὶ προχωροῦσιν οὕτω διασχίζοντα αὐτὸν, καὶ πρέπει νὰ μὴ λησμονήσωμεν ποτὲ πόσον μάταιαι ἀπέβησαν εἰλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ κάμωσι πτητικὰς μηχανὰς, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ καθ' ἑκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν θαυμάσιον τοῦτο.

Ἡ παροῦσα εἰκὼν παριστάνει πτηνόν τι τῶν τροπικῶν κλιμάτων, ὅπερ *Φρεγάτα* πτηνὸν καλοῦσι. Τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶνε πεπρωκισμένον μὲ θαυμασίαν πτητικὴν δύναμιν. Αἱ πτέρυγές του ὁσάκις τὰς ἐκτείνει καταλαμβάνουσιν ἑκτασιν δέκα ἢ δώδεκα ποδῶν· τὸ σῶμά του ἔχει μῆκος τριῶν ποδῶν, τὸ δὲ βάρος του εἶνε ἰσχυρότατον καὶ ἀρμόδιον πρὸς ἀρπαγὴν· οἱ πόδες τε ὁμοιάζουσι τοῖς τῆς χηνός, ἀλλ' εἶνε πολὺ μικροί· τὰς μεταχειρίζεται δὲ καὶ πολὺ ὀλίγον, διότι τὸ πτηνὸν αὐτὸ ἔχει τὴν κατοικίαν του διαρκῶς εἰς τὸν ἀέρα καὶ χιλιάδας λεύγας μακρὰν τῆς ξηρᾶς. Φαίνεται ἱπτάμενον ὑψηλὰ ὑπεράνω τοῦ ὠκεανοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε καταβαίνει ὅπως ἀναπαυθῇ ἐπ' αὐτοῦ, διότι τὴν ἀνάπασιν εὗρισκει εἰς αὐτὰ τὰ ὕψη τοῦ ἀέρος. Ὁ πῶς του σπανίως ἐγγίζει τὴν ξηρὰν ἐκτὸς μόνον κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν ζητεῖ σὺντροφον, καὶ ὅταν κτίζῃ τὴν φωλεάν του διὰ ν' ἀναθρέψῃ τὰ μικρά του. Ἀλλὰ πῶς γίνεται τοῦτο; Ἰδοὺ αἱ πτέρυγές του εἶνε τόσοσιν μεγάλαι τὸ δὲ σῶμά του τόσοσιν ἐλαφρὸν ὥστε δύναται νὰ μετεωρίζεται εἰς τὸν ἀέρα μὲ μικρὰν ἢ